

der indbefattet Lønninger til Contoirpersonalet, tillægges Sjællands Biskop 800 Rbd. aarlig, og hver af de øvrige Biskopper 500 Rbd. aarlig, samt Befordringsgodtgjørelse for Visitationstogter af 1 Rbd. pr. Mil.

Forsaaedit noget Bispeembede endnu beholder Embedsjord, skeer et Afdrag herfor i den for Embedet bestemte faste Løn, beregnet efter Gjennemsnit af denne Jordbods Nettoindtægter i de sidste 10 Aar før Vacancen.

§ 3.

De udenfor Kjøbenhavn ansatte Præster lønnes fremtidig med 1,000 Rbd., der stige hvert femte Aar med 200 Rbd. indtil 2,000 Rbd., og med et Tillæg af 100 Rbd. for dem, til hvis Embede er henlagt mere end een Kirke, naar der ikke findes fast Capellan.

Samtlige disse Lønninger blive derhos at udbetale i Overensstemmelse med Reglerne for Sædberegningen i Lov af 19de Februar 1861 om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier ansatte Embedsmænd.

Endvidere tillkommer dem Nyttens og Brugen af den Embedet tilhørende Bolig, med en Jordlod, hvorpaa kan holdes 2 Heste og 6 Køer — for Kjøbstadernes Vedkommende dog kun, hvor en saadan Jordlod alt findes, og hvor der til Embedet hører Annex eller Landsogn — mod at de tilsvare de paa samme hvilende Statter og Afgifter, samt overlevere det Hele til Estermanden i forsvarlig Stand ved lovligt Syn.

I de Kjøbstadskald, der ikke have Embedsbolig, erholder Præsten en Erstatning herfor af 200 til 400 Rbd., og hvor ingen Jordlod findes, en passende Kjørselsgodtgjørelse, naar der til Embedet er Annex eller Landsogn. Disse Beløb bestemmes gennem Finantsloven.

Faste Capellaner lønnes med 600 Rbd., der efter fem Aars Forløb forhøies til 800 Rbd., og efter andre fem Aar til 1,000 Rbd., samt en Bolig med Have som den, der er bestemt for Skolelærere i Lov af 8de Marts 1856.

Endvidere tillægges enhver Præst een Gang for alle, ved hans første Ansættelse i geistligt Embede, et Beløb af 500 Rbd.

En syg eller svagelig Præst kan i 2 Aar tilstaaes 200 Rbd. aarlig til en personel Capellan, og et lignende Beløb kan i samme Tiemå-

tilstaaes enhver Præst fra det 65de til det 70de Aar.

De Indtægter, der ifølge private Dispositioner eller af andre tilfældige Aarsager maatte være tillagte noget Embede, skulle fremdeles vedblive at tilflyde samme, saalænge der efter disse Indtægters Oprindelse findes Hjemmel derfor.

§ 4.

I det Naadensaar, der indtræder første Gang i et Præstekald, efter at denne Lov er udkommen, forholdsvis overensstemmende med de hidtil gjældende Regler, med Hensyn til Indtægternes Fordeling. Er det den tiltrædende Præsts første Præsteembede, eller forflyttes han til Embedet fra et andet geistligt Embede med Naadensaar, oppebærer han kun Naadensaarets Indtægter under dette, og nyder først den for Embedet bestemte faste Løn efter Naadensaarets Udløb. Er den ny ansatte Præst forflyttet til et saadant Embede fra et andet geistligt Embede med fast Løn, har han Valget imellem at tiltræde det nye Embede strax, imod at oppebære Naadensaarets Indtægter, eller først at tiltræde det ved Naadensaarets Udløb. I sidste Tilfælde besørger Embedet imidlertid af en Capellan. Naar Vacance een gang har fundet Sted i et Præstekald, efterat denne Lov er udkommen, bortfalder Naadensaaret for Fremtiden. Ved Præstens Død paaligger det Sogneforstanderskabet, under Provstens Tilfyn, at paasee Jordloddens vedbørlige Drift med Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse. Er Dødsfaldet indtruffet mindst 3 Maanedes før den nærmest paafølgende almindelige Flyttedag, skal Enken frastlytte Stedet til denne Tid. I modsat Fald kan hun forblive paa Stedet til den anden derefter nærmest paafølgende Flyttedag, imod i Mellemtiden at yde Estermanden Hus, Føde og Tribefordring paa Embedsreise.

For nedlagt Sæd og Beføringerne ved Nedlæggelsen skal gives Erstatning af Estermanden efter uvillige Mænds Skjon.

Halm og Hø samt Gjødning maae ikke flyttes fra Stedet.

§ 5.

Præsterne fritages for fremtidig at indløse deres Præstegaarde, idet Staten overtager